

UVOD

Ob začetku nadškofijskega srečanja sem prosil, da se poglobimo v molitev, da veliko molimo za to srečanje in da v spokorni drži darujemo Gospodu žrtve ali odpovedi, ki bi spremljale našo molitev v tem času. Predlagal sem, naj bi se vzdržali medsebojnega opravljanja. Zavedam se, da je ta naloga za nas težka, a se mi prav zato zdi, da je ta daritev primerna.

Duh cerkvene edinosti je načet zaradi obrekovanja. Sv. Avguštin takole opisuje stanje: »So ljudje, ki nepremišljeno obsojajo, ki klevetajo, so opravljivi, godrnjavi, ki vztrajno sklepajo brez dokazov, ki morajo trobiti celo o stvareh, o katerih nimajo pojma« (Pridige 47). Opravljanje nas vodi v to, da se osredotočamo na napake in hibe drugih; ob tem si predstavljamo, da smo boljši. Cestninarjeva molitev v templju dobro oriše to resničnost (Lk 18,11-12) in Jezus nas je že opozoril, da se ne smemo zagledati v iver v očesu bližnjega, če ne opazimo bruna v lastnem.

Opravljanje bližnjega je v škodo celotni Cerkvi, ker se ne ustavi pri sami opazki, ampak preide v napadalnost (vsaj v srcu). Sv. Avguštin opravljevca imenuje »oseba, ki ji ni pomoči«. »Osebe, ki jim ni pomoči, so tiste, ki se nehajo ukvarjati s svojimi grehi, spravijo se pa na grehe drugih. Ne iščejo poboljšanja, ampak to, v kar lahko ugriznejo. In ker se sami ne morejo opravičiti, so vedno pripravljene tožiti druge« (Pridige 19). Tem osebam pravi: »Ostane jim edinole bolezen sovraštva, ki je toliko bolj slabotna, kolikor močnejša si misli, da je« (Komentar k Ps 32,29). Proti takemu hudemu duhu (slabo govoriti o drugih) krščanska tradicija že od prvih puščavskih očetov predlaga vajo obtoževanja samega sebe.

Pred mnogimi leti sem napisal članek o tej temi. Čeprav je bil namenjen mladim redovnikom, mislim, da bo tudi za nas koristen. Ponujam ga kot svoj prispevek na tem zborovanju. Navdihnili so me nekateri spisi Dorotheje iz Gaze, ki so dodani na koncu članka.

Naj nam na škofijskem zborovanju Gospod pomaga napredovati v duhu molitve tudi z darovanjem te naše žrtve, da ne bomo opravljali drug drugega.

Buenos Aires, 16. julija 2005, na praznik Naše Gospe s Karmelske gore.

Kard. Jorge Mario Bergoglio Dž

O OBTOŽEVANJU SAMEGA SEBE¹

1. Razmišljanje Doroteja iz Gaze nam ponuja predstavitev problema glede obtoževanja samega sebe in njegov vpliv na duhovno življenje, predvsem pa način, kako vpliva na povezanost src v skupnosti.

Tako v lokalnih kot v provincialnih skupnostih niso redkost posamezne skupinice, ki se bojujejo za uveljavitev prevlade svojega lastnega mišljenja in za pridobitev naklonjenosti. To se dogaja vsakokrat, ko na mesto odprtosti do bližnjega v bratski ljubezni stopijo ideje posameznika. Saj se tedaj ne zavzemamo za družino kot *celoto*, ampak le za tisti *delček*, ki se nanaša na določene posameznike. Ne pridružujemo se *enosti*, ki je oblikovana v *Kristusovem telesu*, ampak *razdoru*, ki ločuje, deli, slabi. Za učitelje in nadrejene res ni vedno lahko vzgajati v duhu pripadnosti družini, predvsem ko gre za vzgojo notranjih vzgibov,

¹ Objavljeno v Biltenu duhovnosti argentinske province Družbe Jezusove (Boletín de Espiritualidad de la Provincia Argentina de la Compañía de Jesús), šte. 87, maj-junij 1984.